

## Iværksætterprofil

[www.glasmageren.dk](http://www.glasmageren.dk)

Det stod ikke i kortene at jeg skulle være selvstændig. Jeg er uddannet sygeplejerske og har de sidste 5 år arbejdet i Hjemløsekorpset med udstødte og marginaliserede borgere.

I 2003 afsluttede jeg en deltidsuddannelse som Kunstterapeut – en spændende form for selvudvikling via kreativt arbejde med f. eks. maling og skulptur. Lederen af uddannelsen Vibeke Skov inviterede til at arbejde i hendes glasværksted i en uge hvor der ville komme bl.a. en glaskunstner fra Holland. I den uge ændrede mit liv sig og jeg tabte mit hjerte til glasset. I glasarbejde fandt jeg en ro og fordybelse som jeg aldrig havde fundet i maleriet eller andre steder. Da jeg kom hjem forsøgte jeg at glemme det igen. Der ville være store investeringer forbundet med at indkøbe glas og værktøj for ikke at tale om en ovn. Men oplevelsen kunne ikke trænges i baggrunden og jeg begyndte at købe lidt ind – imidlertid er det ikke så smart at arbejde med glas ved stuebordet, så da jeg skulle have nyt tag på mit hus i april 2004 besluttede jeg at få sat vinduer i taget så jeg kunne inddrage et ubenyttet loftsrum til et lille værksted. Ugen før taget skulle af var jeg på besøg hos Vibeke Skov og fortalte om mine planer. Hun svarede ”nu er døren vel stor nok så du kan få en ovn ind” – det var den ikke og jeg traf en lynhurtig beslutning og bestilte en stor ovn og en kranbil. Da taget var kommet af, savede vi et spær over og min nye ovn blev med en kran løftet ind på loftet og jeg havde pludselig et glasværksted. Jeg nød arbejdet i værkstedet og hen over vinteren blev loftsrummet sat i stand. Arbejdet med glasset blev for mig en fantastisk måde at koble af på når jeg kom hjem fra arbejdet på gaden.

I april 2005 havde jeg produceret så meget, at jeg åbnede mit værksted som butik hver søndag så jeg kunne få afsat mine ting. Og det greb efterhånden om sig med udstillinger og kunsthåndværkermarkeder – som en snebold der rullede og rullede og blev større. Samtidig skete der ledelsesmæssige ændringer på mit arbejde som gjorde at jeg ikke længere var så stolt af det arbejde vi lavede. Dette kulminerede i forår/sommer 2006 i at jeg blev alvorlig syg med stress og oplevede en stor krise i forhold til hvordan jeg ville leve resten af mit liv. Jeg følte, at min rolle som gadesygeplejerske var udspillet – jeg var træt og brugt, men samtidig var det også en stor del af hvem jeg var og meget svært at slippe selvom min krop tydeligt fortalte mig at det skulle jeg. Jeg brugte min netværksgruppe i Kivin, fik coaching og til sidst sprang jeg. Fra efteråret 2006 er jeg nu fuldtids glasmager og det er saligt. Jeg laver smykker, lamper og store masker med frodige kvinder. Jeg har op til jul holdt julegaveværksted for børn og deltaget i udstillinger og messer. Jeg arbejder mere end jeg nogensinde har gjort – snebolden ruller stadig og jeg nyder det. Kan jeg leve af det? – det ved jeg ikke endnu – men jeg kan ikke leve uden.